

рическия темпераментъ. Тукъ най-много селенитѣ страдатъ пролѣтъ отъ болѣстята «скарлатина» и има мнозина заразени отъ «кроста». Селенитѣ въ морално отношение не сж порядъчни.

Мжжката носия е: потури, касаче, а женската — прѣстилка, елече, вълненикъ и сукманъ.

По-старъ отъ 100 години въ това еело е само дѣдо Куно Ивановъ.

Главната храна на селенитѣ е житото и кукуруза. Освѣнъ това сѣятъ още: ржжъ, ечмикъ, овесъ, рапица и пр. Почвата е черноземна и се обработва съ плугове. Сѣмената за посѣване не прѣчистватъ. Кукуруза прѣкопаватъ съ мотики. При обработване на земята селенитѣ си служатъ съ волове и биволи. Мнозина отъ това село се занимаватъ съ посаждане на американски лозя. Селото притежава: 36,084 декара земя, 2,108 д. ливади и 2,500 д. гори. Срѣдно всѣко сѣмейство има около 100 декара земя и харчи годишно около 400—500 лева. Единъ декаръ земя дава приходъ срѣдно по 12 лева и се цѣни 20 лева.

Въ това село развърждатъ: овце, говеда, коне, свине и пр. Добитъка не се цѣни добрѣ. Водата за добитъка е рѣчна и достатъчна, а за хората—кладенчова, недостатъчна и лоша. Селенитѣ за кжщни потрѣби отиватъ повече на пазаръ въ гр. Плѣвенъ, като по близо и релко—въ Орѣхово, а закарватъ хранитѣ си въ с. Бешлий, гдѣто има пристанище и е по-близо.

Мнозина селени сж задължнѣли на з. банка и частни лица (лихвари) и уреждатъ смѣткитѣ си повечето чрѣзъ сждъ. Има така сжшо нѣколко сѣмейства, които сж изгубили имотитѣ си отъ тежкитѣ лихви и честото сждане.